

עת"א 51022/08/18 - אסף אהרונסון נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אוגוסט 2018

עת"א 51022-08-18 אהרונסון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני עותרים	כב' השופטת שרה דותן
נגד משיבים	
1. אסף אהרונסון (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד זאב אלוני	
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלימלך דניאל	

פסק דין

עתירה נגד החלטת שירות בתי הסוהר להעביר את העותר, המרצה עונש מאסר בבית המעצר תל-אביב במעמד של אסיר עבודה, לבית כלא רימונים.

העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת הינן כי בתאריך 19.08.18 ביקשה אישתו של העותר להכניס לו דיסק אשר על פי הנטען כלל תמונות וסרטונים מחתונתם אך בבדיקה שנערכה הסתבר כי הדיסק כלל גם קבצי מוסיקה ופרקים מסדרת הטלוויזיה "תמונות יפואיות".

על פי הנטען ה"תוספת" נועדה להפתיע את העותר.

עם גילוי העובדה שהדיסק כלל תכנים בניגוד למוצהר הועמד העותר לדין משמעתי ונשפט ל-72 שעות בידוד. כמו כן הוחלט על העברתו לכלא רימונים.

על פי הנטען בעתירה מדובר בתגובה שאינה מידתית ובלתי סבירה מאחר שהעותר נמצא בעיצומו של הליך שיקום והעברתו למקום כליאה אחר תמנע ממנו את הליכי השיקום המהווים תנאי לקבלת בקשתו לניכוי שליש ממאסרו.

עוד נטען כי תגובת שב"ס בעניינו של העותר לוקה באפליה מאחר שאסיר אחר אשר "נתפס" בניסיון להכנסת תכנים אסורים נדון לעונש קל יותר ולא הוחלט על העברתו לכלא אחר וזאת בשל שיחת רעים בין עורך דינו של האסיר למפקד

בית המעצר. מפגש אשר תואר באופן מפורט וציורי בטיעון המשלים.

לדברי העותר באקראי או שלא באקראי פגש עורך דינו של האסיר האחר את מפקד בית המעצר השניים שוחחו ביניהם ביחידות ואז נמסר לאותו אסיר ע"י עורך דינו כי הדברים סודרו "אך זה לא בחינם" (הכוונה כנראה לשכר טרחה בין עו"ד ללקוח) כך בעתירה.

בתשובת המדינה לעתירה הוכחו מכל וכל הפגישה הנטענת והשיחה, כמו כן צורפה רשימת מבקרים של האסיר האחר שלא הופיעו בה שמות עורכי דינו, בדיון שהתקיים לפני מחה ב"כ העותר על כי מפקד בית המעצר לא הגיב "בקולו" על ההאשמות והסתפק בתגובות קצינת האסירים אשר ציינה כי מפקד בית המאסר לא פגש ולא שוחח ולא מכיר את עורך דינו של האסיר. עו"ד אלוני סבר שגם רשימת המבקרים אין בה כדי לחזק את גרסת המשיבה מאחר שלא תמיד ניתן לסמוך על רישומים אלה. עוד הוסיף כי אם תוגש הצהרה בכתב על מפקד בית המעצר ימשוך את העתירה.

ב"כ המאשימה הסכים להרים את הכפפה ולבית המשפט הוגש מזכר חתום על ידי מפקד בית המעצר בה אישר את האמור בתגובה וחזר והדגיש כי לא הייתה שיחה עם בא כוחו של האסיר.

לאור האמור לעיל יכולתי לסיים הדיון בנקודה זו ולדחות העתירה. אולם מעבר לדרוש החלטתי לבחון את טענת המידתיות בהחלטה.

מקובלת עלי גישת המשיבה לפיה החלטה על השמתו של אסיר הינה בליבת שיקול הדעת המינהלי - ארגוני של שירות בתי הסוהר ולמעט במקרים חריגים של חוסר סבירות בהפעלת שיקול הדעת לא יתערב בה בית המשפט.

מעמדו של העותר כאסיר עבודה כחלק מקבוצה קטנה של אסירי עבודה בין כתלי בית המעצר מטילה עליו חובה של התנהגות על פי כללי בית המעצר והכנסת חומר שלא הוצהר עליו מהווה הפרה של האמון שניתן בו.

עוד הובא לפני מידע על התנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם המצופה מאסיר למופת כפי שהוצג על ידי בא כוחו.

בנוסף הסתבר כי הצגת ההעברה לכלא רימונים כפגיעה בסיכויי של העותר לניכוי שליש אינה מדויקת מאחר שנגד העותר תלוי תיק נוסף בו טרם נגזר דינו. משכך, לא ברור מה העונש שייגזר עליו כשם שאין כל וודאות שלאחר ההרשעה הנוספת תהא דרכו לניכוי שליש סלולה.

לאחר כתיבת ההחלטה הונחה הבוקר על שולחני בקשה לעיכוב החלטה סופית בה נטען כי בידי אשתו של העותר הקלטה התומכת בגרסתו.

ראיות וטענות יש להגיש בחבילה אחת ולא לסירוגין על פי התקדמות ההליך. אשת העותר ישבה באולם ושמעה את הצהרתו של עו"ד אלוני לפיה אם מפקד בית המעצר יכחיש את הטענות יחזור בו מעתירתו (עמ' 1 לפרוטוקול שורה 29) ורק לאחר הגשת המסמך "נזכרה" בהקלטה.

לאור האמור לעיל העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ח, 29 אוגוסט 2018, במעמד ב"כ הצדדים ובהעדר העותר.